

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Nordboerne samle sig til Strid

Citation: Hertz, Henrik: "Nordboerne samle sig til Strid", i Hertz, Henrik: *Digte fra forskellige Perioder, 1.-4. Deel.*, udg. af Første Deel , 1851-62., s. 248. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: [https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hertz09\\_lev-shoot-workid76765.pdf](https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hertz09_lev-shoot-workid76765.pdf) (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Digte fra forskellige Perioder, 1.-4. Deel.

## IV. Nordboerne samle sig til Strid.

(1848.)

Der klinger et Kampraab  
Høit over Norden.  
Under Hestenes Hovslag  
Ryster alt Jorden.  
Snekker med skinnende  
Seil sig flokke,  
Skyde som Svaner fra Havnen og Fjorden.

249

Fra Sveriges Høiland  
Kampraabet toner.  
Over Dovre det gaaer fra  
Granernes Kroner.  
Stridige Meningers  
Storm sig lægger;  
Kampen dem alle til Eet forsoner.

Og Fjernt ved Ladoga  
Bruse de Strømme.  
Som i Urtiden Aser  
Opstaae at dømmе.  
Tanker om Nordboens  
Hjem ved Divina  
Vaagne paany af Aarhundreders Drømme.

Jeg saaе dem samle sig ved Elbens Vande.  
Fra Oderstrømmens Bredder,  
Fra Weseren de droge frem i Rustning.  
Et uretfærdigt Banner fløi foran dem.  
Men stærk ved Mængden trodsed' deres Række,  
Og over Slien og Eideren de droge,  
Og over Kongeaaen ind de skrede.  
Til Østersøens Kyst, til Vesterhavet,  
Til alle vore Fjorde hist de spredtes,  
250 Og saa med et begjærligt Øie over  
Til Danmarks skjønne Øland.

### 1.

Det kom tit Kamp mellem vrede Mænd  
Alt i et forfærdeligt Stævne.  
Saa gjerne vi Liv og Blod gav hen,  
Den blodige Uret at hævne.

### 2.

Hvor Kampen rasede vildt og skrappt  
Vort Banner vi kjækt monne bære,  
Og aldrig endnu et Slag blev tabt  
Med meer uforgjængelig Ære.

### 3.

Og Blodet hen over Valen randt -  
Vi veeg, men uden at frygte.  
Vi seired' i Tabet, os selv vi vandt,  
Og hævded' vort ældgamle Rygte.

Og atter saae jeg dukke op fra Havet  
Den danske Vikingskare.  
Den lagde sig for alle Sund og Fjorde,  
For Wesermundingen, for Oderstrømmen,  
For Elbens Udlød, hvor den bredt sig aabner,

251

Og spærred' Fjenden i hans egne Lande.  
Den jog med spendte Vinger over Søen,  
Og greb, som Falken snar,  
Det kostelige Bytte, Havet har.

Der klinger et Kampraab  
Høit over Norden.  
Under Hestenes Hovslag  
Ryster alt Jorden.  
Fra Sveriges Høiland,  
Fra Norriges Klipper  
Drage til Danmark Skarer fra Norden.

De modige Stridsmænd  
Flokkes ved Strande.  
Det er Frændernes Skare,  
Der trofaste lande.  
Med dem vi de Fremmedes  
Sværme gjæste,  
Jage dem ud over Eiderens Vande.